

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Tdo/71/2020
Identifikačné číslo spisu: 1219010015
Dátum vydania rozhodnutia: 15. decembra 2020
Meno a priezvisko: JUDr. Dana Wänkeová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1219010015.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedníčky JUDr. Dany Wänkeovej a sudcov JUDr. Petra Paludu a JUDr. Martina Piovartsyho v trestnej veci proti obvinenému U. E. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona na neverejnom zasadnutí konanom 15. decembra 2020 v Bratislave o dovolaní obvineného U. E. proti právoplatnému trestnému rozkazu Okresného súdu Bratislava II z 9. januára 2019, sp. zn. 0T/10/2019, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. f) Trestného poriadku dovolanie obvineného U. E. odmieta.

O d ô v o d n e n i e

Trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II (ďalej tiež „okresný súd“) z 9. januára 2019, sp. zn. 0T/10/2019, bol obvinený U. E. uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 7. januára 2019 v čase o 18.10 hod. v Bratislave na Metodovej ulici 6 v obchodnom dome Centrál z predajnej plochy Billa odčudzil ku škode spoločnosti BILLA, s. r. o. 1 ks fľašu Vodka Nicolaus, 0,7 l v hodnote 7,99 eura a to tým spôsobom, že z predajnej plochy si uvedený tovar vložil do svojej tašky, následne prešiel pokladničnou zónou bez zaplattenia za predmetný tovar, kde bol zadržaný pracovníčkou SBS, pričom obvinený sa dňa 28. decembra 2018 v kaviarni Coffee shop v obchodnom dome Centrál v Bratislave dopustil priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, kde odčudzil peňaženku s peňažnou hodnotou vo výške 6,50 eura, začo mu bola uložená bloková pokuta nezaplattená na mieste vo výške 30 eur, evidenčné číslo bloku 11134668 a uvedeného konania sa dopustil napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava II z 10. júla 2018, sp. zn. 3T/157/2017, právoplatný dňa 12. júla 2018 bol odsúdený pre úmyselný prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona.

Za to mu okresný súd uložil podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere štrnásť mesiacov, na ktorého výkon ho podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Obvinení U. E. a prokurátor po oboznámení sa s trestným rozkazom na výsluchu obvineného dňa 9. januára 2020 (č. l. 59) sa výslovne vzdali práva podať odpor a obvinený vyjadril aj nesúhlas s prípadným odporom oprávnených osôb.

Obvinený podal proti uvedenému trestnému rozkazu odpor, ktorý Okresný súd Bratislava II uznesením z 16. januára 2019, sp. zn. 0T/10/2019, podľa § 355 ods. 5 Trestného poriadku odmietol ako podaný neoprávnenou osobou.

Proti uvedenému uzneseniu okresného súdu podal obvinený sťažnosť, ktorú Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) uznesením z 13. marca 2019 podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietol.

Napriek tomu, že spis Okresného súdu Bratislava II bol predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie o dovolaní proti trestnému rozkazu z 9. januára 2019, sp. zn. 0T/10/2019, zo spisu jednoznačne vyplýva, že proti uzneseniu krajského súdu, ktoré bolo obvinenému U. E. doručené 16. mája 2019, podal priamo obvinený už 21. mája 2019 dovolanie, ktoré následne 13. augusta 2020 doplnil prostredníctvom pre dovolacie konanie ustanoveného obhajcu, a to z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

V odôvodnení tohto mimoriadneho prostriedku obvinený, po stručnom zrekapitulovaní predchádzajúceho konania a rozhodnutí počas neho vydaných, konštatoval, že došlo k zásadnému porušeniu jeho práva na obhajobu, pričom náprava nebola ani zo strany krajského súdu vykonaná. Poukázal na to, že nebol riadne oboznámený s obsahom zápisnice, ktorú podpisuje, túto si nemohol prečítať tak, aby sa mohol rozhodnúť či odpor podá ihneď, ponechá si lehotu na podanie odporu alebo sa práva podať proti trestnému rozkazu odpor vzdá. Ďalej uviedol, že ihneď ako prevzal trestný rozkaz uviedol, že odpor proti nemu podá, čo aj v zákonnej lehote urobil. V tejto súvislosti pokračoval, že krajský súd jeho sťažnosť zamietol s odôvodnením, že práva na podanie odporu sa vzdal, hoci obvinený sa tohto práva nikdy vzdal nechcel a s celou situáciou nebol riadne oboznámený. Dodal, že zápisnicu (spolu so vzdaním sa práva podať odpor) preto podpísal v omyle, že odpor bude môcť v zákonnej lehote podať (čo aj urobil) a teda tohto opravného prostriedku sa nevzdáva. Obvinený zopakoval, že je toho názoru, že jeho právo na obhajobu a právo na spravodlivý súdny proces boli popísanými rozhodnutiami a postupmi zásadne porušené. Rovnako za zásadné porušenie vníma obvinený aj postup súdov po podaní odporu proti trestnému rozkazu, kedy mu nebol ustanovený obhajca, hoci uznesením okresného súdu z 30. januára 2019, sp. zn. 0T/9/2019, bol vzatý do väzby s tým, že väzba mu začala plýnúť odo dňa 27. januára 2019 o 12.30 hod.

S poukazom na všetky uvedené skutočnosti obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku vyslovil rozsudkom porušenie zákona podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku v neprospech obvineného; podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku zrušil v celom rozsahu napadnuté uznesenie krajského súdu ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, a s poukazom na okolnosti prípadu, zrušil uznesenie okresného súdu zo 16. januára 2019, sp. zn. 0T/10/2019, v celom rozsahu; a podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku prikázal krajskému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Prokurátor príslušnej okresnej prokuratúry v písomnom vyjadrení k dovolaniu obvineného poukazujúc na § 368 ods. 1, ods. 2 a § 369 ods. 2 Trestného poriadku uviedol, že obvinený (resp. osoby oprávnené podať v jeho prospech opravný prostriedok za podmienok v § 369 ods. 5 Trestného poriadku), ako aj generálny prokurátor, sú oprávnenými subjektmi na podanie dovolania v zmysle § 369 ods. 2 Trestného poriadku len proti taxatívne uvedeným rozhodnutiam. Ide o rozhodnutia vo veci samej, teda meritórne rozhodnutia, ktorými sa trestné stíhanie končí. Za takéto rozhodnutie nemožno podľa neho považovať uznesenie okresného súdu zo 16. januára 2019, sp. zn. 0T/10/2019, ktorým bol podľa § 355 ods. 5 Trestného poriadku odpor obvineného proti trestnému rozkazu odmietnutý, ako ani uznesenie krajského súdu, ktorým bola sťažnosť obvineného proti vyššie uvedenému uzneseniu okresného súdu podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietnutá. Na základe uvedeného prokurátor navrhol,

aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku odmietol.

Vo vzťahu k právoplatnému trestnému rozkazu okresnému súdu prokurátor ešte uviedol, že obvinený nevyužil zákonné právo podať proti trestnému rozkazu riadny opravný prostriedok, ktorým je v danom prípade odpor, čo vyplýva zo zápisnice o výsluchu obvineného zo dňa 9. januára 2018, ktorú podpísal, pričom proti takémuto druhu rozhodnutia dovolanie obvineného nie je prípustné, pretože obvinený by bol osobou, ktorá je k takémuto podaniu neoprávnená. Dovolanie by mohla proti trestnému rozkazu podať iba ministerka spravodlivosti Slovenskej republiky.

Obvinený podaním z 29. októbra 2020 zaujal stanovisko k vyjadreniu prokurátora z 18. septembra 2020 a nad rámec už vyššie uvedeného poukázal na to, že v konaní nemal právnik (advokáta), nakoľko bol vo väzbe, čím podľa neho došlo k porušeniu zákona. Takisto uviedol, že existujú nové skutočnosti týkajúce sa predmetnej trestnej veci, ako aj na § 368 ods. 1, ods. 2 písm. h), § 371 ods. 1 písm. c) a § 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku a podľa jeho názoru sú splnené všetky zákonné predpoklady pre podanie dovolania proti uzneseniu krajského súdu, ktorým bola zamietnutá sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu okresného súdu, ktorým okresný súd odmietol odpor obvineného podaný proti trestnému rozkazu. V závere uviedol, že náprava porušených práv obvineného odmietnutím dovolania (v zmysle návrhu prokurátora) vykonaná nebude, a preto sa obvinený s návrhom uvedeným vo vyjadrení prokurátora stotožniť nemôže.

Spisový materiál bol s dovolaním obvineného Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) predložený na rozhodnutie 26. novembra 2020. Najvyšší súd na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Trestného poriadku zistil, že dovolanie obvineného nie je prípustné.

Podľa § 368 ods. 1 Trestného poriadku, dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371.

Podľa § 368 ods. 2 Trestného poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak, rozhodnutím podľa odseku 1 sa rozumie

- a) rozsudok a trestný rozkaz,
- b) uznesenie o postúpení veci okrem uznesenia o postúpení veci inému súdu,
- c) uznesenie o zastavení trestného stíhania,
- d) uznesenie o podmienčnom zastavení trestného stíhania,
- e) uznesenie o podmienčnom zastavení trestného stíhania spolupracujúceho obvineného,
- f) uznesenie o schválení zmieru a zastavení trestného stíhania,
- g) rozhodnutie o uložení ochranného opatrenia,
- h) rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok podaný proti rozhodnutiu podľa písmen a) až g), alebo rozhodnutie, ktorým odvolací súd na základe riadneho opravného prostriedku vo veci sám rozhodol.

Ustanovenie § 368 ods. 2 Trestného poriadku predstavuje taxatívny výpočet tých rozhodnutí vo veci samej, proti ktorým obvinený môže podať dovolanie. Keďže v uvedenom taxatívnom výpočte uznesenie súdu, ktorým rozhodol o odmietnutí odporu absentuje, je zrejmé, že dovolanie obvineného U. E. nie je prípustné. Preto ho najvyšší súd podľa § 382 písm. f) Trestného poriadku na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci odmietol.

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

